

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **Řehák & Řehák v.o.s.**, IČO: 26003147
sídlem Chorinova 23, 560 02 Česká Třebová
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Krátkým
sídlem Sukova třída 1556, 530 02 Pardubice

proti
žalovanému: **Policejní prezidium České republiky**
sídlem Olšanská 2, 130 00 Praha 3

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodnutí v řízení o žádosti žalobkyně o výmaz označených zbraní z centrálního registru zbraní ze dne 27. 10. 2021 projednávané pod č. j. PPR-30961-4/ČJ-2021-990450.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 14 232 Kč k rukám jejího právního zástupce Mgr. Petra Krátkého, advokáta, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobou na ochranu proti nečinnosti podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ř. s.“) se žalobkyně domáhá, aby soud uložil žalovanému povinnost vymazat z centrálního registru zbraní blíže určené zbraně kategorie D. K výzvě soudu žalobkyně následně upravila petit

žaloby tak, že se domáhá vydání rozhodnutí o její žádosti o výmaz zbraní z centrálního registru zbraní.

2. Z obsahu správního spisu a z podání žalobkyně zjistil soud následující, pro věc podstatné skutečnosti.
3. Žalobkyně je podnikatelem v oboru zbraní a střeliva. Dle § 31 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zbraních“), je držitelem zbrojní licence vydané pro skupiny oprávnění A, B, C, D, E.
4. V letech 2019 a 2020 provedla žalobkyně úpravy blíže označených zbraní. Žalobkyně má za to, že takto zbraně z původní kategorie B dle § 5 písm. c) zákona o zbraních ve znění účinném do 29. 1. 2021 upravila na zbraně kategorie D dle § 7 písm. c) zákona o zbraních ve znění účinném do 29. 1. 2021. Zbraně s provedenými úpravami předložila Českému úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva, který rozhodnutím ze dne 31. 1. 2020, č. 91-06706-19, č. j. CUZZS/254/19-9, rozhodl, že zbraně zde vymezených vlastností spadají do kategorie D.
5. Po provedení úprav ohlásila žalobkyně Krajskému ředitelství policie Pardubického kraje jako příslušnému útvaru policie dle § 39 odst. 1 písm. q) zákona o zbraních změnu ráže zbraní, a to ve dnech 28. 3. 2019, 29. 3. 2019, 16. 4. 2019 a 30. 4. 2020.
6. Dne 13. 1. 2021 předložila žalobkyně předmětné zbraně k prohlídce provedených úprav příslušnému útvaru policie.
7. Sdělením ze dne 25. 8. 2021, č. j. KRPE-3512-6/ČJ-2021-1700IY-UO, dalo Krajské ředitelství policie Pardubického kraje, odbor služby pro zbraně a bezpečnostní materiál, na vědomí žalobkyni, že předmětné zbraně odpovídají zbraním kategorie C-I, avšak dle platného § 3 odst. 4 zákona o zbraních se na ně nadále pohlíží jako na zbraně původní kategorie.
8. Dne 27. 10. 2021 předložila žalobkyně žalovanému žádost, aby předmětné zbraně jako zbraně kategorie D vymazal z evidenční knihy zbraní držitele zbrojní licence v rámci systému centrálního registru zbraní. Žalobkyně uvedla, že ze sdělení ze dne 25. 8. 2021 nevyplývá, že by předmětné zbraně po provedení úprav a po kontrole těchto úprav příslušným útvarem policie nebyly zbraněmi kategorie D. Žalobkyně poukázala na rozhodnutí Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva. Zároveň vyjádřila přesvědčení, že její žádost nemůže být negativně dotčena aktuálně (od 30. 1. 2021) účinným zněním zákona o zbraních. Dále poukázala na znění přechodných ustanovení tohoto zákona a na správní praxi.
9. Na žádost žalobkyně reagoval žalovaný vyrozuměním ze dne 3. 11. 2021, č. j. PPR-30961-4/ČJ-2021-990450, v němž žalobkyni informoval o postoupení podání příslušnému správnímu orgánu, a to odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál Krajského ředitelství policie Pardubického kraje. Z vyjádření žalovaného vyplývá, že podání žalobce vyhodnotil jako ohlášení změny ráže zbraně nebo opravy zbraně mající za následek změnu kategorie zbraně ve smyslu § 39 odst. 1 písm. q) zákona. V této věci se žalovaný nepovažoval za místně příslušný správní orgán, neboť ohlášení se podává u krajského ředitelství policie příslušného podle sídla žadatele.
10. Dne 7. 12. 2021 podala žalobkyně u ministerstva vnitra podnět na ochranu před nečinností podle § 80 správního řádu. V něm zdůraznila, že se jedná o zbraně kategorie D.

11. Ministerstvo se ve vyrozumění ze dne 21. 12. 2021, č. j. MV-203186-4/OBP-2021, ztotožnilo s postupem žalovaného, který žádost postoupil podle § 12 správního řádu Krajskému ředitelství policie Pardubického kraje jako příslušnému útvaru policie.

Obsah žaloby

12. Žalobkyně v žalobě uvedla, že její podání ze dne 27. 10. 2021 je podle svého názvu i obsahu žádostí o výmaz tam uvedených zbraní kategorie D z evidenční knihy zbraní v rámci centrálního registru zbraní. K vyřízení této žádosti je věcně a místně příslušným orgánem žalovaný podle § 74 odst. 5 písm. b) zákona o zbraních. O žádosti žalobkyně žalovaný dosud věcně nijak nerozhodl, a předmětné zbraně jako zbraně kategorie D z evidenční knihy zbraní žalobkyně z centrálního registru zbraní nevymazal.
13. Žalobkyně se dne 7. 12. 2021 obrátila na Ministerstvo vnitra s podnětem na ochranu před nečinností žalovaného ve smyslu § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“). Ministerstvo vnitra reagovalo vyrozuměním ze dne 21. 12. 2021, č. j. MV-203186-4/OBP-2021, v němž se ztotožňuje s nesprávným právním názorem žalovaného, že místně a věcně příslušným orgánem k provedení žalobkyní žádaného úkonu je Krajské ředitelství policie Pardubického kraje.
14. Žalobkyně míní, že Krajské ředitelství policie Pardubického kraje není věcně příslušné k provedení žalobkyní žádaného úkonu. Podle § 74 odst. 6 zákona o zbraních příslušný útvar policie plní úkoly příslušného útvaru policie podle tohoto zákona. Žádné ustanovení zákona o zbraních však nesvěřuje příslušnému útvaru policie pravomoc provádět výmazy zbraní kategorie D z centrálního registru zbraní. Žalovaným uváděný § 10 odst. 2 zákona o zbraních pak na příslušnost ve věci žalobkyně nedopadá, neboť řeší problematiku výjimky k nabývání do vlastnictví, držení nebo nošení zbraně kategorie A a A-I, a s obsahem žádosti žalobkyně ze dne 27. 10. 2021 nijak nesouvisí.

Vyjádření žalovaného

15. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že považuje žalobu za nedůvodnou, neboť ve věci nebylo vedeno správní řízení, ani ve věci nemělo být vydáno meritorní rozhodnutí.
16. Žalovaný je přesvědčen, že bez fyzické kontroly každé jednotlivě žádané zbraně o výmaz z centrálního registru zbraní by mohlo dojít k puštění do oběhu potenciálně nebezpečné zbraně, čímž by hrozil neúměrně škodlivý následek. Proto byla jednotlivá podání žalobkyně postupována k vyřízení příslušnému útvaru policie, který je příslušný takovou kontrolu provést.
17. Žalovaný dále připomněl, že v době posuzování došlo k novelizaci zákona o zbraních a střelivu. Předložené zbraně přitom již nebyly zařazeny do kategorie „D“, čímž nemohlo dojít k jejich automatickému výmazu centrálního registru.
18. Podání žalobkyně ze dne 27. 10. 2021 bylo posouzeno jako oznámení změny ráže zbraně nebo opravy zbraně mající za následek změnu kategorie zbraně podle § 39 odst. 1 písm. q) zákona o zbraních. Příslušnost útvaru policie byla dovozena dle § 10 odst. 2 zákona o zbraních, přičemž žalovaný není příslušným orgánem k provedení žádaného úkonu, neboť podle sídla žalobkyně je příslušným útvarem policie Krajské ředitelství policie Pardubického kraje. Z uvedeného důvodu bylo podání žalobkyně v souladu se zákonem o zbraních postoupeno příslušnému útvaru policie.

Replika žalobkyně

19. V replice žalobkyně uvedla, že je zcela absurdní stanovisko žalovaného, že podání žalobkyně ze dne 27. 10. 2022 je oznámením podle § 39 odst. 1 písm. q) zákona o zbraních. Toto ustanovení stanoví povinnost ohlásit do 10 pracovních dnů příslušnému útvaru policie změnu ráže zbraně nebo opravu zbraně mající za následek změnu kategorie zbraně. Tuto svoji povinnost splnila žalobkyně ohledně předmětných zbraní již v letech 2019 a 2020. Žalobkyně se táže, co by ji mělo vést k tomu, aby toto ohlášení ohledně předmětných zbraní podávala po uplynutí až dvou a půl roku duplicitně znovu. V jednání žalovaného spatřuje snahu vypořádat se s věcí jinak, než o žádosti o výmaz z registru zbraní věcně rozhodnout. Žalovaný ostatně nemá jeden názor na to, podle jakého konkrétního ustanovení zákona o zbraních různá podání žalobkyně (vždy však označená jako žádost, která i dle svého obsahu jednoznačně žádostí jsou) posuzovat a s nimi nakládat. Žalobkyně odmítla, že by sám žalovaný neměl možnost provést kontrolu, zda u každé jednotlivé zbraně došlo k řádné úpravě na zbraň kategorie D. Závěry příslušného útvaru policie z kontroly předmětných zbraní měl žalovaný k dispozici současně s podáním žádosti o výmaz.
20. Žalobkyně dále postrádá sdělení žalovaného, proč Krajské ředitelství policie Pardubického kraje dosud nijak věcně nerozhodlo.
21. Žalobkyně se dále neztotožnila s právním názorem žalovaného, že na předmětné zbraně, které byly původně zbraněmi kategorie B, je třeba i s úpravami, které na nich provedla žalobkyně, nadále pohlížet jako na zbraně kategorie B podle § 3 odst. 4 zákona o zbraních ve znění zákona č. 13/2021 Sb. účinném od 30. 1. 2021. Žalobkyně provedla na předmětných zbraních změnu ráže v letech 2019 a 2020 a takto upravené zbraně předložila ke kontrole příslušnému útvaru policie dne 13. 1. 2021, tedy před účinností zákona č. 13/2021 Sb. Jestliže příslušný útvar policie zkoumal technickou úroveň žalobkyní provedených úprav na předmětných zbraních až do 25. 8. 2021, jak vyplývá ze sdělení KRPE-3512-6/ČJ-2021, potom délka této doby nemůže jít k tíži žalobkyně. Problematika výmazu předmětných zbraní jako zbraní kategorie D ze systému centrálního registru zbraní musí být řešena z hlediska obsahu zákona o zbraních ve znění účinném do 29. 1. 2021.
22. Žalobkyně dále poukázala na další obdobné řízení, v němž žalovaný postupoval odlišně a kontrolované zbraně považoval za zbraně kategorie D dle zákona o zbraních ve znění platném před 30. 1. 2021 a tyto zbraně vymazal z centrálního registru zbraní.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

23. Soud přezkoumal podanou žalobu v rozsahu uplatněných žalobních bodů v řízení podle § 79 a násl. s. ř. s. Učinil tak bez nařízení jednání, neboť s takovým postupem oba účastníci vyslovili konkludentně souhlas, když se nevyjádřili na výzvu soudu (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
24. Ve skutkově i právně obdobné věci žalobkyně bylo zdejším soudem rozhodnuto rozsudkem ze dne 29. 9. 2022, č. j. 14 A 57/2022-51, přičemž soud neshledal důvod se od závěrů v tomto rozsudku vyslovených v nyní projednávané věci odchýlit.
25. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. „[t]en, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve

věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.“

26. Soud úvodem předesílá, že z argumentace žalobce i žalovaného by vyplývalo, že předmětem sporu v dané věci je, zda žalobcem označené zbraně, které požadoval vymazat z centrálního registru zbraní, spadaly do kategorie C či D. Soud uznává, že tato skutečnost má vliv na posouzení, zdali měly být předmětné zbraně vymazány z centrálního registru zbraní, neboť podle § 73a odst. 2 ve spojení s § 71 odst. 2 písm. d) zákona o zbraních se do centrálního systému zbraní nezařazují zbraně kategorie D (viz též dále). Zároveň však nelze přehlédnout, že žalobkyně podala žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu. Podstatou tohoto sporu je proto skutečnost, zda je žalovaný nečinný s vydáním rozhodnutí ve věci žalobkyniny žádosti o výmaz předmětných zbraní z centrálního registru a nikoli posouzení kategorie dotčených zbraní. Tímto směrem se také musí ubírat soudní přezkum.
27. Nečinnost ve smyslu s. ř. s. nastává tehdy, jestliže správní orgán má povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení, avšak ve stanovené lhůtě tak neučiní. Žaloba na ochranu proti nečinnosti tudíž neslouží jako ochrana proti jakémukoliv typu pasivity správního orgánu, ale pouze proti typu pasivity spočívajícímu v nevydávání rozhodnutí. Pojem rozhodnutí je přitom nutné vykládat společně s legální definicí pojmu rozhodnutí uvedenou v § 65 odst. 1 s. ř. s. Rozhodnutím ve věci samé se proto rozumí rozhodnutí správního orgánu, kterým se řízení před tímto správním orgánem končí, kterým je autoritativně řešena otázka, jež byla předmětem tohoto řízení a které je principiálně přezkoumatelné ve správním soudnictví, tedy rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2014, č. j. 4 Aps 7/2013-25, bod 17). Nečinnostní žaloba je proto k dispozici komukoliv, kdo tvrdí nečinnost správního orgánu v souvislosti s vydáním rozhodnutí či osvědčení, které by mu mohlo zasáhnout do právní sféry, tedy které zakládají, mění, ruší nebo závazně určuje jeho práva a povinnosti.
28. S ohledem na výše uvedené soud nejprve musel posoudit, zda žalobkyní požadovaný výmaz údajů z centrálního registru zbraní splňuje parametry rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s.
29. Podle § 73a zákona o zbraních *„je centrální registr zbraní neveřejný informační systém veřejné správy podle zvláštního právního předpisu sloužící k výkonu státní správy a k dalším úkonům v oblasti zbraní, střeliva a munice.“*
30. Z citovaného ustanovení vyplývá, že centrální registr zbraní lze definovat jako základní informační systém, ve kterém jsou vedeny údaje o zbraních kategorie A až C-I a jejich držitelích, o střelivu (včetně střelných prachů a zápalek), se kterým nakládají podnikatelé v oboru zbraní a střeliva, jakož i o munici (BARTOŠEK, J. - BAČKOVSKÁ, M. *Zbraně a střelivo*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 177.). V centrálním registru zbraní je každá zbraň evidována v rámci celého svého „životního cyklu“. Jakékoliv opravy nebo úpravy, včetně například úpravy ze samočinné zbraně na zbraň samonabíjecí, úpravy z „ostré“ zbraně na zbraň expanzní nebo znehodnocení dané zbraně, jsou v centrálním registru zbraní zapisovány ke konkrétně identifikované zbraně, díky čemuž lze historii každé zbraně zpětně dohledat. Centrální registr zbraní současně rovněž „páruje“ danou zbraň s konkrétními oprávněními osoby, jež ji chce nabýt, a umožňuje převod jen v případě, že je daná osoba držitelem odpovídajících oprávnění. Vložením záznamu zbraně do systému tak dojde k odstartování „životního cyklu“ zbraně, během kterého bude zbraň měnit své

vlastníky, bude ověřována u Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva, bude různým způsobem upravována (například bude u ní docházet k výměnám jejích hlavních částí) a registrována.

31. Soud má za to, že označení kategorie zbraně v centrálním registru zbraní je určující pro kategorizaci každé konkrétní zbraně. V opačném případě, kdy by pro určení kategorie zbraně nebyla rozhodující informace zaznamenaná v centrálním registru zbraní, by do určité míry postrádalo vedení centrálního registru zbraní smysl. Jestliže je tedy zbraň vnesena do informačního systému pod určitou kategorií, je nezbytné, aby její vlastník či uživatel s ní zacházel jako se zbraní této kategorie. Proto bylo i pro žalobkyni určující, že předmětné zbraně byly evidovány v centrálním registru zbraní v kategorii B.
32. V této souvislosti soud dále podotýká, že zákon o zbraních stanoví významně odlišné povinnosti pro držení zbraně B a D, respektive práva a povinnosti jejich držitelů. Zbraně kategorie B jsou zbraně podléhající povolení podle § 12 až 13a zákona o zbraních a registraci podle § 41 a násl. zákona o zbraních. Zbraněmi kategorie D jsou zbraně, na které se nevztahuje ani povinnost registrace, ani povinnost jejich povolení. Další významnou (a nikoli poslední) odlišností je, že nakládat se zbraněmi kategorie D mohou všechny fyzické osoby starší 18 let, které jsou způsobilé k právním úkonům, zatímco zbraň kategorie B může nabývat do vlastnictví a držet nebo nosit (nestanoví-li zákon o zbraních jinak) pouze držitel zbrojního průkazu příslušné skupiny nebo zbrojní licence příslušné skupiny na základě vydaného povolení.
33. Jestliže tedy zákon pro držitele zbraně kategorie B či D stanoví významně odlišná práva a povinnosti a zároveň je pro určení kategorie zbraně zásadní její označení v registru, považuje soud za splněnou podmínku, že o žádosti o výmaz zbraně z registru je vydáváno rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Teprve výmazem zbraně z registru je najisto určeno, že se nejedná o zbraň kategorie C a vyšší, neboť do tohoto registru se zapisují pouze takovéto zbraně. Až od okamžiku výmazu dosud registrované zbraně kategorie B může s touto zbraní její držitel (či držitel zbrojní licence) nakládat jako se zbraní kategorie D. Do této chvíle je zbraň vedena jako zbraň kategorie B a vážou se k ní a jejímu držiteli povinnosti této zbraňové kategorie. Výmaz z registru má tedy významný dopad do práv a povinností držitele této zbraně a jako takovým se jím tedy, ve smyslu legislativní zkratky, zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva a povinnosti.
34. Soud tedy dospěl k závěru, že o žádosti o výmaz zbraně z centrálního registru zbraní je vydáváno rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s., a proto nebylo vyloučeno, aby žalobkyně, pokud tvrdí, že žalovaný žádné takovéto rozhodnutí o její žádosti nevydal, bránila svá práva žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu.
35. V druhém kroku se soud zabýval tím, zda žalovaným správním orgánem může být v těchto případech žalobkyni označený žalovaný, tj. policejní prezidium.
36. Podle § 74 odst. 5 písm. b) zákona o zbraních „*policejní prezidium vede informační systémy podle tohoto zákona a poskytuje z nich údaje, pokud tak stanoví zvláštní právní předpis nebo mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu.*“
37. Mezi informační systémy podle zákona o zbraních spadá také centrální registr zbraní (viz k jeho definici výše). Jestliže tedy žalovaný vede tento informační systém, nenachází soud důvod, pro který by nemohl být orgánem, který provede výmaz zbraně ze systému, pokud je v tomto systému vedena nesprávně. Tomu ostatně také odpovídá správní praxe

žalovaného, který k žádosti žalobkyně již v minulosti některé zbraně z centrálního registru zbraní odstranil. Správní spis obsahuje vyřízení stížnosti žalobkyně ze dne 17. 12. 2021, č. j. PPR-36542-6/ČJ-2021-990450, v jiné věci, ve které žalovaný konstatoval, že zde předložené zbraně jsou zbraněmi kategorie D. Uzavřel proto, že *„ze strany správního úřadu bude provedena oprava záznamu v CRZ u všech výše uvedených zbraní na kategorii D a následně budou vymazány.“* Žalovaný tedy zjevně disponuje možností provést výmaz zbraní z centrálního registru zbraní.

38. Pokud by tedy byla v centrálním registru zbraní vedena zbraň kategorie D, přestože v něm být vedena nemusí, a držitel této zbraně (či držitel zbrojní licence) by prokázal, že se jedná o zbraň této kategorie, nebyl by dán důvod, aby policejní prezidium takovouto zbraň ze systému neodstranilo. Naposledy uvedené však neznamená, že by žalovaný byl orgánem, který by pouze a jedině určoval kategorizaci té které zbraně.
39. Podle § 39 odst. 1 písm. q) zákona o zbraních je *„držitel zbrojní licence skupiny A až J povinen ohlásit do 10 pracovních dnů příslušnému útvaru policie změnu ráže zbraně nebo opravu zbraně mající za následek změnu kategorie zbraně.“*
40. Obdobně podle § 29 odst. 1 písm. k) zákona o zbraních je *„držitel zbrojního průkazu skupiny A až E povinen ohlásit do 10 pracovních dnů příslušnému útvaru policie změnu ráže zbraně, opravu nebo úpravu zbraně mající za následek změnu kategorie zbraně.“*
41. Úprava zbraně spojená se změnou její kategorizace se tedy podává u příslušného útvaru policie.
42. Podle § 10 odst. 2 zákona o zbraních přitom platí, že *„příslušným útvarem policie je krajské ředitelství policie příslušné podle místa pobytu fyzické osoby, nebo podle sídla právnické osoby.“*
43. Z citovaných ustanovení vyplývá, že změnu kategorizace zbraně posuzuje v první řadě místně příslušné krajské ředitelství policie. V zákoně o zbraních nelze nalézt ustanovení, ze kterého by vyplývalo, že stejnou pravomocí disponuje i žalovaný. Uvedené dle soudu odpovídá vůli zákonodárce, aby kategorizaci zbraní posuzovalo krajské ředitelství policie jakožto decentralizovaný policejní orgán. Proto není povinností policejního prezidia vyřizovat ohlášení podle § 39 odst. 1 písm. q), resp. § 29 odst. 1 písm. k) zákona o zbraních.
44. Uvedené však nic nemění na skutečnosti, že jako správce centrálního registru zbraní musí žalovaný posuzovat žádosti týkající se výmazu zbraní z tohoto registru. V případě žádosti o výmaz zbraně kategorie D je přitom součástí tohoto posouzení též skutečnost, zdali předmětná zbraň skutečně spadá pod deklarovanou kategorii D. A při tomto správním uvážení bude žalovaný vycházet ze shromážděných podkladů, kterými typicky bude posouzení ohlášení změny ráže ze strany příslušného útvaru policie či další důkazy předložené žadatelem (především rozhodnutí Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva).
45. Soud konečně podpůrně odkazuje též na § 73c odst. 5 zákona o zbraních, dle kterého *„[v] pochybnostech o zařazení zbraně do již existující položky číselníku podle odstavce 3 rozhoduje Policejní prezidium. Vyhoví-li Policejní prezidium návrhu v plném rozsahu, provede namísto vydání rozhodnutí pouze navrhovaný zápis do centrálního registru zbraní.“* Položkou číselníku zbraní je přitom soubor údajů o druhu, výrobcí, vzoru nebo modelu, ráži a kategorii zbraně (viz § 73c odst. 2 zákona o zbraních). Jestliže je tedy položkou číselníku též údaj o kategorii zbraně, přičemž zákon o zbraních stanoví, že spory o zařazení do

položky číselníku rozhoduje žalovaný, není dle soudu důvod, aby za žádných okolností nemohl rozhodovat také o určení kategorie zbraně, a rovněž v tomto případě buď provedl navrhovaný zápis do centrálního registru zbraní, resp. v případě zbraní kategorie D provedl jejich výmaz, či v opačném případě vydal rozhodnutí, jak předpokládá § 73c odst. 5 zákona o zbraních.

46. Soud tedy shrnuje, že v situaci, kdy by držitel zbraně prokázal, že jím držená zbraň je zbraní kategorie D a nemusí tedy být vedena v centrálním registru, měl by žalovaný vyhovět žádosti o výmaz této zbraně z informačního systému. Určení kategorizace zbraně přitom podléhá dokazování ve správním řízení s tím, že zásadní postavení zde bude mít vyjádření příslušného útvaru policie, který posuzoval zbraň po její úpravě. Není však vyloučeno, aby i žadatel o výmaz zbraně z registru předložil takové důkazy, z nichž bude patrné, že se jedná o zbraň kategorie D. Bude na žalovaném, aby posoudil, zda žalobkyní předložené důkazy prokazují její tvrzení či nikoli.
47. Po aplikaci shora uvedených obecných východisek na nyní posuzovaný případ dospěl soud k následujícím závěrům.
48. Žalobkyně podala u žalovaného žádost o výmaz blíže určených zbraní z centrálního registru zbraní. Žalovaný však její podání posoudil jako § 39 odst. 1 písm. q) zákona o zbraních, a proto žádost postoupil příslušnému útvaru policie. Tento postup však nebyl v souladu se zákonem.
49. Žalovaný byl povinen podanou žádost žalobkyně posoudit, neboť vede informační systém, kterým je i centrální registr zbraní. Jak vyplývá ze shora řečeného, žalovaný jako správce centrálního registru zbraní dozajista disponuje možností vymazat nepravdivé údaje z tohoto registru. Jestliže tedy žalobkyně požádala o výmaz určitých zbraní z důvodu, že se nejedná o zbraně, které musí být v centrálním registru zbraní vedeny, bylo povinností žalovaného tuto žádost posoudit.
50. K tomu soud podotýká, že pokud by žalobkyně spolu se žádostí předložila posouzení úpravy zbraní příslušným útvarem policie, ze kterého by vyplývalo, že po úpravě tato zbraň spadá do kategorie D, žalovanému by nic nebránilo, aby žádosti o výmaz vyhověl. Zároveň však platí, že posouzení zbraně příslušným útvarem policie není pro žalovaného závazné, jak ostatně žalovaný implicitně uznal při vyřízení stížnosti ze dne 17. 12. 2021. Případně by žalobkyně mohla i jinak prokázat, že jí předložené zbraně jsou zbraně kategorie D, přičemž by bylo na žalovaném, aby předložené důkazy zhodnotil a rozhodl, zda se skutečně jedná o žalobkyní tvrzenou kategorii zbraní. Významné, avšak nikoli určující (viz též níže) postavení má v tomto ohledu rozhodnutí Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva o kategorii zbraně, neboť podle § 17 odst. 3 písm. e) zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů rozhoduje tento úřad o zařazení zbraně, doplňku zbraně nebo střeliva do kategorie zbraní A až D, obdrží-li stanovenou střelnou zbraň, stanovený doplněk nebo stanovené střelivo k ověření, nebo na žádost. Bylo tedy povinností žalovaného na základě shromážděných důkazů podanou žádost posoudit a buď žádosti vyhovět a vymazat označené zbraně z registru, nebo ji zamítnout.
51. Žalovaný tedy nepostupoval správně, pokud žádost žalobkyně postoupil příslušnému útvaru policie. Soud souhlasí se žalobkyní, že nelze považovat za logické, aby po více jak dvou letech opět podala ohlášení o úpravě zbraně, které by ústilo ve změnu její kategorie. Soud nepopírá, že žalovaný není orgánem, u kterého by se podávalo ohlášení podle § 39

odst. 1 písm. q) zákona o zbraních. Takovéto ohlášení však žalobkyně v předmětné věci již dříve podala. Nyní podala žádost o výmaz zbraní z registru, který mohl provést žalovaný, a proto nebylo na místě, aby žádost dále postoupil jako ohlášení změny ráže. Naopak měl o žádosti žalobkyně o výmaz zbraní z centrálního registru zbraní rozhodnout, podobně jako učinil i v jiných obdobných řízeních (viz shora vyřízení stížnosti ze dne 17. 12. 2021). Jestliže takto nepostupoval, zůstal nečinný ve vydání rozhodnutí. Nelze pominout, že tímto postupem také zbavil žalobkyni možnosti další ochrany svých práv před soudem, neboť proti negativnímu rozhodnutí by mohla brojit žalobou proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s.

52. Žalovaný tedy bude v dalším řízení povinen posoudit žádost žalobkyně a zhodnotit, zda žalobkyně doložila, že jí označené zbraně spadají do kategorie D a je tedy dán důvod pro výmaz zbraní z centrálního registru. Vyjde především z hodnocení předmětných zbraní příslušným orgánem policie a z dalších důkazů předložených žalobkyní.
53. K tomu soud dodává, že hodnocení zbraní příslušným orgánem policie, tj. v dané věci sdělení Krajského ředitelství policie Pardubického kraje ze dne 25. 8. 2021, č. j. KRPE-3512-6/ČJ-2021, nelze považovat za rozhodnutí, které by autoritativně rozhodovalo o právech a povinnostech držitele zbraně. V tomto přípisu byla žalobkyně informována o skutečnosti, že jí předložené zbraně nebudou považovány za zbraně kategorie D, nýbrž budou nadále považovány za zbraně kategorie B. Soud nepopírá, že již tímto přípisem byla tedy žalobkyně zpravena o skutečnosti, jak správní orgán příslušný k výkonu státní správy v oblasti nakládání se zbraněmi nahlíží na kategorizaci předmětných zbraní. Rozhodnutím zasahujících do práv a povinností žalobkyně je však teprve zaznamenání údaje o zbraní (či případně jeho výmaz) v centrálním registru zbraní. Sdělením policie fakticky nebyla žalobkyni uložena žádná práva a povinnosti, ani nebyla žádná takováto práva deklarována. Ty by byly založeny až změnou záznamu v centrálním registru zbraní, neboť teprve tento záznam autoritativně určuje zbraňovou kategorii. Proti sdělení se tedy žalobkyně mohla bránit pouze žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, avšak s tím, že žalovaným by bylo Krajské ředitelství policie Pardubického kraje.
54. K žalobkyní předloženému rozhodnutí Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva ze dne 31. 1. 2020, č. 91-06706-19, č. j. CUZZS/254/19-9, pak soud nad rámec nosných důvodů rozsudku podotýká, že toto rozhodnutí zajisté představuje jeden z důkazů pro určení, zda jsou v centrálním registru zbraní oprávněně vedeny zbraně, jejichž výmaz žalobkyně požadovala, respektive zda se jedná o zbraně kategorie B, C-I či D. Bude tedy na žalovaném, aby posoudil, do jaké míry má toto rozhodnutí vliv na kategorizaci konkrétně označených zbraní, případně aby odchýlení se od tohoto rozhodnutí náležitě odůvodnil. Uvedené však soud uvádí pouze na okraj, a to vstříc argumentaci žalobkyně, aniž by jakkoli předjímal, jak má žalovaný rozhodnout.
55. K argumentaci žalobkyně soud dále uvádí, že pro posouzení nyní projednávané žaloby není podstatné, jak se žádostí následně naložilo Krajské ředitelství policie Pardubického kraje jakožto příslušný útvar policie. Žalobkyně žalobou brojí proti nečinnosti žalovaného policejního prezidia při vydání rozhodnutí, a proto soud v této věci nikterak nehodnotí postup Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, které posuzovalo její ohlášení změny ráže.
56. Konečně pak soud opakuje, že v řízení na ochranu proti nečinnosti správního orgánu nemohl nikterak posoudit argumentaci žalobkyně ohledně kategorizace předmětných

zbraní, a to včetně otázky, jaká právní úprava měla být na posouzení kategorizace zbraní aplikována. Tato otázka přesahuje rámec nyní posuzované nečinnosti žaloby. Podstatou tohoto přezkumu byla pouze skutečnost, zda je žalovaný nečinný s vyřízením žádosti žalobkyně.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

57. Soud shrnuje, že ze shora uvedených důvodů byl žalovaný v době podání žaloby i v době vydání tohoto rozsudku nečinný. Výrokem I. tohoto rozsudku proto soud uložil žalovanému v souladu s § 81 odst. 2 s. ř. s. povinnost vydat v řízení o žádosti žalobkyně o výmaz označených zbraní z centrálního registru zbraní rozhodnutí a stanovil mu k tomu lhůtu 30 dnů, která se jeví jako přiměřená. Délku lhůty stanovil soud s ohledem na § 71 odst. 3 správního řádu, dle které platí, že pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení. Soudem stanovená lhůta proto nepřesahuje lhůtu k vydání rozhodnutí stanovenou zákonem (správním řádem).
58. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Úspěšná žalobkyně má nárok na náhradu nákladů řízení, které sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč a z odměny advokáta za tři úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu po 3 100 Kč za úkon (převzetí a příprava právního zastoupení, žaloba a replika) a paušálních náhrad výdajů po 300 Kč za každý jeden úkon dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Soud nepřiznal náhradu nákladů řízení za podání ze dne 12. 10. 2022, neboť obsahovalo toliko odstranění nedostatků žaloby. Protože zástupce žalobkyně soudu doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, připočetl soud k náhradě nákladů řízení také 21 % odpovídající DPH. Celková výše přiznaných nákladů řízení tak činí 14 232 Kč. Povinnost k jejich náhradě soud uložil žalovanému k rukám právního zástupce žalobkyně (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. listopadu 2022

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu